

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **Z. Ch.**
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Na Františku 32, Praha 1 – Staré Město

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným o žádosti žalobce o informace ze dne 8. 3. 2020,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** přeplatek na soudním poplatku ve výši 1 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobce **se vyzývá**, aby ve lhůtě do tří dnů od doručení tohoto rozsudku sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Ze správního spisu plynou pro tuto věc následující rozhodné skutečnosti. Žalobce dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 23. 7. 2021 (dále „zákon o svobodném přístupu k informacím“), požádal dne 8. 3. 2020 žalovaného o poskytnutí všech relevantních podkladů a výpočtů ke změně faktorů primární energie z neobnovitelných zdrojů. Žalovaný dne 18. 3. 2020 žalobci poskytl soubor s názvem „*Metodika stanovení orientační hodnoty PEF Oddělení analýz a datové podpory koncepcí MPO*“ spolu s doprovodnou informací. Proti poskytnutým informacím žalobce podal stížnost, na kterou žalovaný odpověděl. V následně podaných stížnostech žalobce namítal, že žalovaný není oprávněn o jeho stížnostech rozhodnout, to náleží ministrovi žalovaného. V reakci na stížnosti žalobce žalovaný dále poskytl dne 9. 4. 2020 dokument s názvem „*Podklady pro výpočet FPE*“ a dále v reakci na další stížnosti poskytl žalovaný žalobci stejné podklady dne 16. 6. 2020 i dne 24. 8. 2020, kdy bylo rovněž vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí, č. j. MPO 546898/2020, a to v rozsahu souboru dat ve formátu *.xlsx s anonymizací statisticky citlivých údajů. V tomto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobci poskytl veškeré požadované informace, nicméně není možné poskytnout žalobci informace ve formátu, ve kterém jej požaduje, jelikož jsou zveřejňovány na základě zvláštního zákona a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období [§ 11 odst. 2 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím]. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal rozklad, ve kterém namítal, že § 11 odst. 2 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím nijak nebrání tomu, aby byly poskytnuty informace, které vznikly ze statistických údajů vyjma důvěrných statistických údajů. Rozhodnutím ministra žalovaného ze dne 21. 12. 2020, č. j. MPO 668100/20/21200/01000, bylo napadené rozhodnutí zrušeno a vráceno žalovanému zpět k novému projednání, jelikož důvodem odmítnutí poskytnutí byla spíše důvěrnost požadovaných údajů než jejich zveřejňování. V dalším rozhodnutí měl žalovaný uvést, jakými informacemi disponuje, zda se údaje skutečně statisticky zveřejňují a zda vůbec existují. Žalovaný následně dne 31. 12. 2020 vyzval žalobce k doplnění žádosti o informace a prodloužil lhůtu k poskytnutí informací. Dne 29. 1. 2021 žalovaný žalobci poskytl soubor „*Databáze pro FEP*“, „*Metodiku stanovení orientační hodnoty PEF*“ a soubor „*Podklady pro výpočet FPE*“. Rozhodnutím ze stejného dne, č. j. MPO 93586/2021, žalovaný žádost částečně odmítl podle § 15 odst. 1 zákon o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 17 odst. 2 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění účinném do 31. 1. 2022, a to v rozsahu, ve kterém poskytovaná informace označená jako datový soubor „*Databáze pro FEP*“ obsahuje důvěrné statistické údaje podle § 2 písm. b) zákona o státní statistické službě. Proti danému rozhodnutí podal žalobce dne 1. 2. 2021 rozklad, ve kterém namítal, že žalovaný mu neposkytl veškeré informace. V podaném rozkladu žalobce přímo souhlasil s důvody, pro které byly odmítnuty důvěrné statistické údaje. Žalobce proti postupu žalovaného rovněž podal dne 1. 2. 2021 stížnost dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož dle jeho názoru měl žalovaný žalobci poskytnout původní podklady vytvořené v době přípravy vyhlášky č. 264/2020 Sb., nikoliv nově vytvořené soubory po 8. 3. 2020. Dle žalobce v poskytnutých dokumentech chybí údaje k určení faktorů primární energie z neobnovitelných zdrojů energie. Žalobce v podané stížnosti rovněž namítal, že informace uvedené v souboru „*Podklady pro výpočet FPE*“ jsou značně nesrozumitelné a dostatečně neinformativní. O podaném rozkladu následně rozhodl ministr žalovaného rozhodnutím ze dne 31. 3. 2021, č. j. MPO 256718/21/21200/01000, které žalobce napadl u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobou proti rozhodnutí doručenou soudu dne 10. 6. 2021. Z dokladů doložených soudem, jež žalovaný označil za správní spis, neplyne, zda a jak bylo rozhodnuto o stížnosti ze dne 1. 2. 2021 žalobce.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V podané žalobě **žalobce** namítá, že dokument s názvem „*Databáze pro FEP*“ nepředstavuje požadovanou informaci. Žalobce se domnívá, že žalovaný pochybil, když nezjistil skutkový stav věci, zda tento datový soubor je relevantním podkladem či výpočtem ke změně faktorů primární energie z neobnovitelných zdrojů energie. Žalovaný mohl provést žalobcem navržené důkazy k ověření, zda tento datový soubor představuje požadovanou informaci. Datový soubor byl vytvořen až 22. 1. 2021, a jedná se tak o nový soubor. Dle názoru žalobce však měl žalovaný anonymizovat původní dokument. Datový soubor byl žalobci poskytnut až 29. 1. 2021, nicméně žalovaný jej mohl poskytnout již v dubnu 2020. Dle žalobce datový soubor rovněž neobsahuje souhrnné informace potřebné pro určení faktorů primární energie (FPE). Žalobci není zřejmé, jaké údaje obsažené v tomto dokumentu chtěl žalovaný později zveřejnit, jak bylo uvedeno v prvním rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2020, č. j. MPO 546898/2020.
3. Žalobce nijak věcně nebrojil proti důvodu, pro který mu žalovaný odmítl poskytnout požadované informace v rozsahu důvěrných statistických údajů podle § 2 písm. b) zákona o státní statistické službě. Naopak žalobce v podaném rozkladu přímo uvedl, že „*zcela se ztotožňuji s tím, že Ministerstvo neposkytlo statisticky citlivé údaje obsažené v souboru Databáze pro FEP*“. Rovněž v podané žalobě uvedl, že „*vždy souhlasil s Ministerstvem, že Ministerstvo nemůže na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v pl. zn. poskytovat tzv. důvěrné statistické údaje.*“
4. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že datový soubor „*Databáze pro FEP*“, který žalobci poskytl představuje soubor z původní podkladové databáze, ze které byly FPE počítány. Jedná se o soubor nově vytvořený za účelem vyřízení žádosti žalobce. S ohledem na nutnou (a nespornou) anonymizaci nebylo možné poskytnout informaci jinak než vytvořením kopie souboru. Při vytváření nicméně nedošlo k manipulaci s daty (vyjma nezbytné anonymizace). Pouze skutečnost, že žalobci byla poskytnuta kopie původního souboru neznámá, že žalobci nebyly poskytnuty požadované informace. Provedení žalobce navrhovaných důkazů by na tomto závěru ničeho nezměnilo. Žalovaný dodal, že žalobci již sdělil, že pravidelně zveřejňuje souhrnnou energetickou bilanci a další statistiky způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z těchto statistik a za použití poskytnutého souboru „*Podklady pro výpočet FPE*“ je možné stanovovat orientační hodnoty klíčového faktoru FPE elektřiny pro jednotlivé roky.

III. Změna žaloby

5. Městský soud při předběžném projednání věci dospěl k názoru, že žalobce nesprávně zvolil žalobní typ.
6. Jak bylo výše uvedeno v pořadí druhém podaném rozkladu, v poslední podané stížnosti (ze dne 1. 2. 2021) a zejména v podané žalobě, žalobce namítá, že mu nebyly poskytnuty ty informace, které požadoval. Žalobce zejména nijak věcně nebrojil proti důvodu, pro který mu žalovaný odmítl poskytnout požadované informace v rozsahu důvěrných statistických údajů podle § 2 písm. b) zákona o státní statistické službě. Je přitom nutné rozlišovat způsoby obrany proti různým úkonům či naopak nečinnosti povinného subjektu. Proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace je možné podat odvolání (rozklad) a následně žalobu proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu. V takovém řízení by žalobce mohl namítat pouze to, že požadované informace neměly být odmítnuty. Domnívá-li se nicméně žadatel o informace, že mu nebyly poskytnuty všechny požadované informace, je procesní cestou ochrany stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, dle kterého stížnost může podat žadatel, *kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d), § 14 odst. 6 nebo § 15 odst. 3 nebo po uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti o informace stanovené v rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) nebyla poskytnuta*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, „jednotlivec se tak stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) informačního zákona může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s.“ V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se stížnost považuje za prostředek, který procesní předpis stanoví k ochraně práv žalobce, a žaloba na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu je po jejím vyčerpání přípustná.

7. Domnívá-li se žalobce, že mu nebyly poskytnuty všechny požadované informace a souhlasí s tím, že mu neměly být poskytnuty statisticky citlivé údaje, pak ve skutečnosti namítá, že žalovaný jakožto povinný subjekt je nečinným. Při posuzování nečinnosti jsou možné tři alternativy: (1) povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán rozhodne o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017-21, bod 16, a ze dne 31. 1. 2019, č. j. 5 As 18/2017-55, bod 15). V uvedeném schématu tak podle obsahu žaloby žalobce odpovídá důvod (3), tedy, že mu žalovaný neposkytl všechny požadované informace a zároveň ani o nich předepsaným způsobem nerozhodl.
8. Dle soudu tak správným žalobním typem, jež měl žalobce využít, byla žaloba na ochranu proti nečinnosti, ve které by se žalobce měl domáhat vydání rozhodnutí o odmítnutí všech požadovaných informací, které žalobci ještě nebyly poskytnuty a nebylo rozhodnuto o jejich odmítnutí. V takovém řízení by soud posuzoval, zda skutečně bylo rozhodnuto o celém předmětu žádosti žalobce.
9. Zvolí-li žalobce nesprávně žalobní typ, je povinností soudu poučit žalobce o jiném právním posouzení věci a vyzvat jej, aby tomu svoji žalobu přizpůsobil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 17. 6. 2020, č. j. 8 Afs 183/2019-52, bod [10] a [11] a judikaturu tam citovanou).
10. Z uvedeného důvodu tak soud žalobce vyzval usnesením ze dne 16. 4. 2024, č. j. 5 A 69/2021-33, aby upravit žalobní typ podané žaloby.
11. Podáním ze dne 12. 5. 2024 žalobce navrhl změnit žalobní typ a žalobní žádání. Nově se tak domáhal toho, aby žalovaný o žalobcově žádosti v úplnosti rozhodl, tedy aby požadované informace poskytl nebo vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace.
12. Městský soud následně usnesením ze dne 14. 5. 2024, č. j. 5 A 69/2021-41, vyhověl změně žalobního typu z žaloby proti rozhodnutí ministra žalovaného ze dne 31. 3. 2021, č. j. MPO 256718/21/21200/01000, na žalobu na ochranu proti nečinnosti.
13. Na výzvu soudu k vyjádření se k této procesní změně žalovaný v podání ze dne 24. 5. 2024 uvedl, že stížnost ze dne 1. 2. 2021 žalobce nevyřídil a o této stížnosti dosud nebylo rozhodnuto. Navrhl proto soudu postup dle § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a požadoval, aby k tomuto postupu (uspokojení žalobce) soud žalovanému poskytl lhůtu 60 dní. V této lhůtě bude ministr žalovaného schopen o stížnosti rozhodnout. Žalovaný rovněž dodal, že obsahem správního spisu je toliko podaná stížnost.

IV. Posouzení žaloby

14. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Pro úplnost soud dodává, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS, návrh na provedení důkazů v žalobě neznamena nesouhlas s rozhodnutím bez jednání. Žalobce sice navrhl v podané žalobě provedení důkazů. Tyto se nicméně nacházejí ve správním spisu, který žalovaný soudu předložil. Správním spisem se důkaz neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
15. Městský soud se zabýval přípustností podané žaloby. Dle § 79 odst. 1 s. ř. s. plyne, že pro přípustnost žaloby na ochranu proti nečinnosti je nutné vyčerpat prostředky, které procesní předpis stanoví k ochraně práv žalobce. Za tento prostředek se v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím považuje podání stížnosti podle § 16a daného zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 29. 10. 2009, č. j. 4 Ans 4/2009-86, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, body 42 až 47). Žalobce stížnost podal dne 1. 2. 2021. Z vyjádření žalovaného ze dne 24. 5. 2024 plyne, že ministr žalovaného jakožto nadřízený správní orgán žalovanému o ní nerozhodl. Žalobce tak bezvýsledně vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.).
16. Na tomto místě soud pro úplnost dodává, že předmětem nynější věci není to, zda ministr žalovaného rozhodl či nerozhodl o podané stížnosti ze dne 1. 2. 2021, jak se žalovaný domnívá (podání ze dne 24. 5. 2024). Stížnost podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím je pouze prostředek ochrany, jež žalobce musí vyčerpat, aby jeho žaloba byla přípustná. Předmětem nyní posuzované věci je posouzení otázky, zda (1) žalovaný poskytl všechny informace, (2) procesně správně rozhodl o jejich neposkytnutí nebo žádost odložil, nebo (3) ne učinil nic z uvedeného a je tak nečinný (viz bod [7] a [17] tohoto rozsudku). Požadoval-li žalovaný, aby mu soud poskytl lhůtu, ve které by ministr žalovaného mohl rozhodnout o podané stížnosti, nejedná se dle soudu o postup, který předpokládá § 62 s. ř. s. Toto ustanovení totiž dopadá na situace, kdy správní orgán chce uspokojit žalobce. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím by se jednalo buď o poskytnutí požadovaných informací (1) nebo o vydání rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací nebo odmítnutí žádosti (2). Nejedná se však pouze o rozhodnutí o stížnosti, jež je, jak již soud uvedl, pouze nutným předpokladem pro přípustnost žaloby na ochranu proti nečinnosti. Soud tak nemohl vyhovět žádosti žalovaného, aby mu soud poskytl lhůtu k rozhodnutí o stížnosti.
17. Jak již bylo uvedeno výše při posuzování nečinnosti v případě zákona o svobodném přístupu k informacím jsou možné tři alternativy: (1) povinný orgán poskytl všechny informace, čímž žádost vyřídil a není nečinný; (2) povinný orgán rozhodl o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím], anebo žádost odložil [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytl veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodl, a je tak nečinný.
18. K tomu soud doplňuje, že zařazení do jedné z těchto kategorií je objektivním posouzením. To, že se žadatel o informaci domnívá, že nebylo o celém předmětu jeho žádosti rozhodnuto, či mu nebyly poskytnuty všechny informace (či vzájemná kombinace), nemůže způsobit, že povinný subjekt vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace v tom rozsahu, ve kterém se žadatel domnívá, že o jeho žádosti nebylo rozhodnuto. Městský soud se tak primárně musel zabývat

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

otázkou, zda existuje informace, o které žalobce tvrdí, že existovat musí. Odpověď na tuto otázku pak předurčuje, do jaké z výše uvedených tří kategorií nyní řešená věc spadá.

19. Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře zabýval povinnostmi povinného subjektu při tvrzení, že nedisponuje požadovanou informací. Podle jeho rozsudku ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, č. 3223/2015 Sb. NSS, „i když po stěžovateli samozřejmě nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, lze po něm oprávněně požadovat zdůvodnění toho, jaké faktické skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá. Z rozhodnutí předsedy stěžovatele (a ostatně ani z rozhodnutí I. stupně) však žádným způsobem nevyplývá, jakým způsobem, a zda vůbec se snažil zjistit, zda informacemi disponuje.“ Povinný subjekt tak při objektivní neexistenci požadované informace musí zejména objasnit, jaké faktické skutečnosti jej k tomuto závěru vedly a zda a jak se snažil zjistit, zda informacemi disponuje.
20. V rozkladu podaném ze dne 1. 2. 2021 žalobce namítal, že mu žalovaný neposkytl veškeré informace. Ministr žalovaného v rozhodnutí ze dne 31. 3. 2021, č. j. MPO 256718/21/21200/01000, proti kterému původně směřovala podaná žaloba, uvedl, že datový soubor „*Databáze pro FEP*“ představuje soubor z původní podkladové databáze, ze které byly FPE počítány. Jedná se o nový soubor vytvořený za účelem vyřízení žádosti žadatele o poskytnutí informací. S ohledem na nutnost anonymizace nebylo možné původní soubor poskytnout jinak než vytvořením jeho kopie. Shodný názor pak uvedl i žalovaný ve vyjádření k žalobě (viz bod [4] tohoto rozsudku). Žalovaný i dodal, že žalobci již sdělil, že pravidelně zveřejňuje souhrnnou energetickou bilanci a další statistiky způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z těchto statistik a za použití poskytnutého souboru „*Podklady pro výpočet FPE*“ je možné stanovovat orientační hodnoty klíčového faktoru FPE elektřiny pro jednotlivé roky.
21. Dle městského soudu správní orgány naplnily požadavky judikatury Nejvyššího správního soudu stran vysvětlení objektivní neexistence požadované informace.
22. K tomu soud dodává, že je-li nutné v elektronickém dokumentu učinit anonymizaci určitých údajů, je to v zásadě možné učinit dvěma způsoby. Vždy je dle soudu nutné učinit kopii tohoto souboru a následně je možné anonymizovat buď původní verzi s tím, že povinnému subjektu bude zachována zkopírovaná verze souboru a žadateli se poskytne originální soubor, či je možné, a dle soudu i přirozenější, že povinný subjekt provede anonymizaci zkopírovaného souboru, tento poskytne a originální soubor bude se všemi údaji zachován pro povinný subjekt. Pro žadatele o informace je však bezpředmětné, jaký postup povinný subjekt zvolí, jelikož v každém případě žadatel obdrží stejné informace. Pouze z toho, že žalovaný žalobci poskytl kopii požadovaného souboru a nikoliv jeho originál, neplyne, že existují i další informace. Námitka žalobce, dle které měl žalovaný poskytnout originální soubor a neučinil-li tak, musí existovat i jiné informace, které žalovaný neposkytl a nerozhodl o nich, je tak nedůvodná.
23. Ani z toho, že žalovaný poskytl datový soubor žalobci až dne 29. 1. 2021, i když tak mohl učinit již v roce 2020, nelze dovodit, že existují i jiné informace. Městský soud souhlasí s tím, že žalovaný měl žalobci později poskytnuté informace poskytnout již po podání žádosti o informace a žalobce neměl být nucen podstupovat relativně složité správní řízení, aby se svých práv domohl. To rovněž s ohledem na to, že žalovaný několikrát reagoval na stížnosti žalobce podané dle zákona o svobodném přístupu k informacím, i když je měl postoupit svému nadřízenému správnímu orgánu, což neučinil. Na to jej žalobce i upozorňoval. Žalovaný tak zbytečně komplikoval a prodlužoval řízení. Městský soud nicméně není názoru, že by tak činil záměrně s cílem oddálit poskytnutí informací, či nějakého zakrytí existujících informací. Soud uzavírá, že pouze z toho, že žalovaný neposkytl žalobci informace hned, neplyne, že existují i jiné požadované informace.
24. K námitce, že poskytnuté údaje neobsahují dostatečné souhrnné informace potřebné pro určení faktorů primární energie, žalovaný uvedl, že pravidelně zveřejňuje souhrnnou energetickou bilanci

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

a další statistiky způsobem umožňujícím dálkový přístup (www.mpo.cz/cz/energetika/statistika), ze kterých, a za použití poskytnutého souboru „*Podklady pro výpočet FPE*“, je možné stanovovat orientační hodnoty klíčového faktoru FPE elektřiny pro jednotlivé roky. Toto vysvětlení soudu přijde uvěřitelné a nespatřuje v něm žádné logické vady. Žalobce, i když o této úvaze žalovaného věděl, ji rovněž žádným způsobem nerozporoval.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

25. Dle výše uvedených kategorií (bod [7] a [17] tohoto rozsudku) tak nyní posuzovaný případ spadá pod kategorii (1), jelikož žalovaný poskytl žalobci požadované informace, a částečně i (2), jelikož o některých informacích procesně správně rozhodl, že je neposkytne. Neexistují žádné informace, o které žalovaný neposkytl nebo o nich nerozhodl a není tak nečinný. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 81 odst. 3 s. ř. s.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.
27. O vrácení soudního poplatku rozhodl soud podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle kterého bylo-li na poplatek zaplacen více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Žalobce zaplatil poplatek ve výši 3 000 Kč za původně podanou žalobu proti rozhodnutí. Následně došlo k překvalifikaci žaloby na žalobu na ochranu proti nečinnosti, která podléhá soudnímu poplatku ve výši 2 000 Kč. Soud tedy rozhodl o vrácení části soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Soud rozhodl o vrácení soudního poplatku ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
28. Soud zároveň vyzval žalobce k poskytnutí součinnosti při vrácení jím uhrazeného soudního poplatku. Soud upozorňuje, že soud vrátí soudní poplatek na účet, který mu sdělí oprávněná osoba, případně (není-li to možné) na sdělenou adresu poštovní poukázkou. V případě, že číslo účtu oprávněná osoba soudu nesdělí či se nepodaří vyplatit částku na sdělenou adresu, má se za to, že oprávněná osoba neposkytla součinnost potřebnou ke splnění dluhu a nedojde k prodlení věřitele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 06.06.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.